

Honezovický zpravodaj

číslo 3, ročník 1, rok 2007

Blahopřejeme

k narozeninám

zastupitelstvo obce přeje
hodně štěstí, pevné zdraví a
mnoho osobní pohody do
dalších let spoluobčanům, jenž
oslaví svá jubilea v období:

červen, červenec, srpen,
září

pan Josef Smetana

pan Milostav Brabec

paní Ludmila Fictumová

Omlouváme se tímto všem oslavencům, kterým jsme z technických důvodů nemohli blahopřát písničkou, neboť po úderu blesku je rozhlas stále ještě mimo provoz.

Od vydání minulého Zpravodaje nebylo o akce v našich obcích nouze. Vládla při nich příjemná atmosféra a lze říct, že byly vydařené. Nepříjemně nás potrápily přívalové deště. Zpravodaj, fotografie z akcí a další informace najdete na www.honezovice.eu.

Vzhledem k množství informací je zpravodaj tentokrát obsáhlejší. Děkujeme za zaslání příspěvků a budeme se těšit na další. Přejeme příjemné čtení a hezké letní chvíle doma, na dovolené či na chalupě.

skládka koupaliště

Během června došlo k likvidaci skládky u koupaliště. Hlínu jsme dostali zdarma z cihelny. Dovoz a rozhrnutí hlíny provedla firma Proklas a zaplatili jsme za něj 6 540,- Kč.

obecní rozhlas

Po bouřce jsme jednali s Hasičskou pojišťovnou, u které je obecní úřad pojištěn, o likvidaci této události. K jejímu dořešení došlo až začátkem července, kdy nám pojišťovna zaplatila 6 705,- Kč. Nepodařilo se nám sehnat opraváře na zničený zesilovač obecního rozhlasu, protože jde již o starý typ, který se nevyrobí. Během prázdnin bychom rádi rozhlas již zprovoznili.

termíny nejbližších akcí

posezení s hudbou a tancem 18.8.2007 na hřišti, hraje Horalka
turnaj v nohejbalu 2.9.2007 na hřišti

Dětský den

Po delší odmlce se letos konal dětský den. Oslava svátku našich nejmenších, dnu dětí proběhla v sobotu 9.června na hřišti v Honezovicích. Pro soutěžící děti bylo připraveno deset disciplín, např. chůze na chůdách, skok v pytli, lov rybiček a další. Děti bez problémů všechny úkoly splnily, a protože nám i počasí přálo, bylo to pěkné sobotní odpoledne. Menší účast soutěžících byla vyvážena větší radostí dětí z bohatších cen. V podvečer si měli možnost podobné disciplíny jako děti vyzkoušet i jejich rodiče a ostatní dospělí. Zbývá tedy jen za pěkné odpoledne poděkovat všem, kteří se zúčastnili příprav a realizace dětského dne, zvláště pak organizacím a jednotlivcům jež přispěli finančně nebo dětem věnovali ceny, byli to: Myslivecké sdružení Tetřev Honezovice, dohlížecí výbor Západočeského konzumního družstva a manželé Lenka a David Salákovi ze Vsi Touškova.

Hasičská soutěž

Dne 23.6.2007 proběhla v Honezovicích soutěž v požárním útoku o putovní pohár starosty obce. Akce byla náročná na přípravu, ale za pomoci členů SDH se podařilo vše stihnout v řádném termínu. Kolem jedné hodiny odpolední začala družstva přijíždět do areálu "U koupaliště" a postupně se zapisovat u pořadatelů.

Při slavnostním zahájení bylo nastoupeno 12 mužských a 6 ženských družstev, což je velice slušná účast.

Soutěž byla zahájena ve 14hod a rozhodčí mohli vpustit na základnu první tým. Po několika útocích sice přišla dešťová přeháňka, ale soutěžící družstva z koncentrace nevyvedla. Družstva zvládla absolvovat oba pokusy v předepsaném čase a hlavně nedošlo k žádnému zranění!

Z vítězství v mužské kategorii se radovalo mužstvo Vřeskovice a v ženské kategorii vyhrál tým ze Strýčkovic. Vřeskovičtí borci si mimo diplomu a poháru za 1. místo ještě odvezli putovní pohár, který věnoval obecní úřad obce Honezovice a uložen byl v bezpečnostním kufru od pana Karla Hausera.

Pouze několik metrů od běžecké dráhy následovala taneční zábava, která se protáhla až do půlnoci.

Všem lidem kteří se podíleli na zajištění této sportovní akce patří upřímné poděkování za obětavou a kvalitní práci.

J. Hirschl

Hradišťanská veselice 2007

Již téměř tradičně se začátkem léta 30.června konala v Hradišťanech všemi oblíbená, dlouho dopředu připravovaná Hradišťanská veselice 2007.

Pro přítomné návštěvníky a hosty – jako jindy i tentokrát ze sousedního Německa – byly připraveny zážitky, které - díky filmovému záznamu – budou zachovány k pobavení dalším generacím.

Mezi prvními tanečníky se za hudebního doprovodu manželů Tesařových objevily na parketu (hojně sypaným řepkou olejkou pro

dobrý skluz parketu) již tradičně nestárnoucí sestry Martínkovy, které svým elánem, dobrou náladou a životním optimismem vyzvaly k tanci i ostatní.

Muzika Domažličanka – jako další vystupující, již vyhrávala české a moravské lidové melodie pro zcela zaplněný parket, že bylo nutno několikrát obnovit řepkový podsyp. V pozdních večerních hodinách překvapil přítomné potomek slavného rodu Kondrádyů – Kuba, který společně se svým tatínkem a celým orchestrem předvedli svoje saxofonové umění. Za své vystoupení sklidili zasloužené ovace od přítomných tanečníků a posluchačů. Jablko zřejmě nepadlo daleko od stromu.

Zlatým hřebem celé slavnosti bylo vystoupení téměř dvě tuny vážícího dámského tanečního a pěveckého souboru BABIDOU z Chotěšova, který předvedl, pod vedením principálky paní Anny Rosákové, program, který přesvědčil přítomné o tom, že členky souboru neznají pojem stáří a stárnout. Soubor jako celek potvrdil, že česká písnička „i když je maličká, nezahyne“. Po dobu jejich tanečního a pěveckého vystoupení nebylo snad člověka, který by nezpíval spolu s nimi a nepodupával si nohou do taktu při staropražských písničkách. Vystoupení souboru v několika krojových převlecích bylo navíc ještě podtrženo malebným českým prostředím upravené návsi s dominující opravenou kapličkou.

Všechny přítomné dále pobavilo vyhlášení bohaté tomboly, o jejíž zajištění a zdárný průběh se zasloužila z velké části paní Jana Želízková, spolu s bratry Šmidingrovými.

V pozdních nočních hodinách se spokojení a vytancovaní návštěvníci slavnosti rozešli do svých domovů.

Utlerovi

zvonění

Zvonění za dřívějších dob bylo považováno za čestnou funkci, obstarával ho většinou některý vážený hospodář nebo výměnkář. Během času přestalo však zvonění být výsadou a poctou, ale stalo se i nemilou povinností. Zvoněním byli pověřováni obecní

pastýři, obecní kováři, nebo nějaký děd nebo bába z pastušky.

Zvonilo se nejen třikrát denně, ráno, v poledne a večer - obvyklé klekání, ale i každý pátek ve 3 hodiny odpoledne, delší páteční zvonění "ke pěti ranám Kristapána". Při tomto zvonění měl každý pokleknout, muži smeknout a pomodlit se "Anděl Páně".

Zvonit se muselo vždy v pravidelný čas. Dle ranního zvonění se v mnohých stacích a chalupách vstávalo, v poledne obědvalo a porovnávaly se nástěnné hodiny. Večerní zvonění (klekání) bylo i pokynem pro děti, aby šly domů, protože bude chodit klekánice, která zlobivce a opozdilce odvede pryč. Podobný účinek mívala i polednice, která dohlížela na včasný příchod dětí k obědu.

Samosebou, že i při úmrtí občana a jeho pohřbu se zvonilo. Umíráčkem se oznamovalo úmrtí. Umíráček se zvonil s přítrhem, takže srdce bilo na jednu stranu dvakrát (1 - 2 - 1 - 1 - 2 - 1 ...). Původně se zvonil hodinu, dnes se zvonívá půl hodiny.

Zvonění umíráčku mělo tři části: jedním až třemi jednotlivými údery se rozlišovalo, zda se jedná o muže, ženu či dítě, pak se údery oznamoval věk, následovalo zvonění "hodinky" (s přítrhem).

Hrany se zvonily po odzvonění poledne, původně hodinu, tolik dní a tolika zvony, jak si kdo mohl dovolit zaplatit.

Při pohřbech se délka zvonění řídila podle pohřebního průvodu: u nás z domu smutku na okraj vesnice.

V naší vesnici se dlouhou dobu udržel zvyk zvonění při něčím úmrtí. Mezi těmi, kdo zvonili, byli např. Schejbalová, Vaněk, Vaňková, Blažek, Patera. Rádi bychom tuto tradici obnovili. Proto prosíme ty, kdo by měli zájem zvonit, aby se přihlásili na obecním úřadě. Ostatní prosíme, aby měli strpení, než se zase někdo naučí zvonit, neb žádný učený z nebe nespadl a kdo nic nedělá nic nezkaží.

špačkiáda

6. července proběhl již 4. ročník „špačkiády“. Ani nepříznivé počasí neodradilo příznivce této staré hry. Dříve narození zavzpomínali, „jak se to hrávalo za jejich mladých let“, mladší se přiučili. Celkem se sešlo 10 čtyřčlenných družstev, které měřili své síly celé odpoledne.

Součástí akce byla i večerní zábava.

Děk patří všem, kteří se podíleli na organizaci i hezkém průběhu špačkiády.

přivalové deště

Jistě si všichni pamatujete silné přivalové deště, které naše obce postihly v minulých týdnech. Následkem těchto dešťů bylo přetečení struh, které nestihly tak velké množství vody odvést. Voda valící se po silnicích a cestách zatékala také na dvorky a zahrádky některých rodinných domků. Zjevnou příčinou tohoto je velké množství posekané trávy ve strouhách, která ucpává vpusti do kanalizace a můstky pod komunikacemi. Dalším důvodem jsou i nefunkční některé propustky pro odvod dešťové vody, zanesené strouhy a nevhodně zvolené hospodářské plodiny na polích nad obcemi .

Tuto situaci bychom chtěli vyřešit znovuobnovením propustku pod silnicí na Miřovice, který by odvedl část vody na druhou stranu cesty a vyčištěním struh při silnicích 3.tř. Čištění struh provede SÚS Starý Plzenec v týdnu od 30. července. Obec zabezpečí vytýčení telefonních kabelů.

Dále bychom chtěli touto cestou poděkovat všem, kteří nezištně pomohli uklidit následky přivalových dešťů, zvláště pak těm, kteří ve svém volnu sklízeli padlou lípu a čistili pískem zanesenou kanalizaci.

čísla popisná

Označování domů je určeno zejména k navigaci návštěvníků, poštovních služeb, hasičů či záchranné služby a k evidenci domů pro potřeby veřejné správy. V současné době se domy označují především číslováním. Podle zákona je každý povinen označit svůj dům číslem popisným.

Stávající tabulky s čísly popisnými jsou již často poškozené nebo chybí. Aby byl zachován jednotný ráz označení domů, nechali jsme vyrobit 130 nových smaltovaných tabulek, které celkem stály 27 584,- Kč /tedy 212,- Kč za ks/. Vzhledově jsou podobné původním.

Vyzvednout si ho může každý na obecním úřadě. Vydávat se budou zdarma v měsících srpen a září, proti podpisu.

A jak to bylo s označováním domů v historii?

Původně se domy a usedlosti pojmenovávaly jménem rodu, rodiny nebo osoby, které v nich bydlely. V Honezovicích se ještě v roce 1945 u většiny domů toto označení používalo /např. č.p. 1 u Soukupů, č.p. 108 u Hvízdálků, č.p. 45 u Pešků/. Později se ve městech začala užívat domovní jména podle domovních znamení, snadno pojmenovatelného a zapamatovatelného sochařského nebo malířského prvku, zpravidla nad vchodem domu, například vyobrazení zvířete, rostliny nebo předmětu. Jiným způsobem označování byly vývěsní štíty, označující profesi majitele domu. Ti dříve narození si vzpomínají např. Hostinec u Herianů. Později bylo zavedeno číslování.

Číslování domů bylo uzákoněno v době vlády Marie Terezie v únoru 1770 a ve většině obcí proběhlo od podzimu 1770 do roku 1771. Zpočátku nemělo charakter trvalého označení, ale pořadového čísla v konkrétním soupise, třebaže dům byl číslem až do dalšího přečíslování „popsán“ křídou na vrata či dveře. Číslování se provádělo s pomocí vojska v přirozeném sledu tak, jak lze obec postupně projít, obvykle po směru chodu hodinových ručiček. Začínalo obvykle nejdůležitější, zpravidla veřejnou budovou (panské sídlo, fara, rychta nejbohatší usedlost). U obcí ležících podél silnice číslování obvykle začínalo prvním domem po pravé straně vesnice ze strany, kterou přijíždí vrchnost, po opačné straně se pak vracelo. Domovní čísla bývala napsána na dřevěné, plechové, popř. keramické tabulce, vytažena v omítce nebo provedena štukem. Ve vesnicích většinou od té doby číslování již nebylo měněno, takže okruh čísel z roku 1770 i sled čísel přidělených po roce 1770 poskytuje dobrou informaci o postupu vývoje obce. Udává se, že v Honezovicích bylo k roku 1788 37 domů, v roce 1945 cca 119, nyní 92 v Honezovicích a 30 v Hradišťanech.

Každá budova se označuje buď číslem popisným, jde-li o stavbu

trvalého charakteru, nebo číslem evidenčním, jde-li o stavbu dočasného nebo rekreačního charakteru. Číslo přiděluje obec rozhodnutím, tabulku s číslem je povinen umístit na své náklady vlastník budovy. Čísla se přidělují postupně v rámci katastrálního území, ale v některých případech se významným budovám (například školám) vyhrazují snadno zapamatovatelná kulatá čísla. Kostely, kaple a neobývané věže se již od dob Marie Terezie nečíslují.

Komunitní plánování sociálních služeb

Stejně jako většina měst a obcí v České republice, zařadila se i obec Honezovice (společně s dalšími 14 obcemi) prostřednictvím Projektu komunitního plánování sociálních služeb na území pověřených obecních úřadů Stod a Dobřany mezi obce, kde dochází k plánování sociálních služeb. Jedná se o nový záměr s cílem vytvořit spolehlivý a hlavně informačně dostupný systém sociálních služeb pro občany. Při jeho vytváření jsou zapojováni všichni, kterých se sociální služby nějak dotýkají, z řad zadavatelů (města, obce), poskytovatelů (organizace poskytující sociální služby) a hlavně uživatelů (cíloví „zákazníci“ služeb).

V první fázi komunitního plánování sociálních služeb již proběhla dvě veřejná setkání a to v Dobřanech a ve Stodě. Zde se setkali lidé, kteří mají o problematiku sociálních služeb zájem. Byly vytvořeny 2 pracovní skupiny (1. senioři a osoby se zdravotním postižením, 2. osoby ohrožené sociálním vyloučením), kde se zájemci setkávají k řešení různorodých problémů v oblasti sociálních služeb. Jedná se o skupiny otevřené tzn. že se kdykoliv, kdokoli může zapojit.

Bližší informace včetně aktuálních termínů nejen setkání pracovních skupin naleznete na www.mestostod.cz v sekci komunitní plánování nebo se můžete obrátit na kontaktní osobu pro komunitní plánování tel. 379 209 440, 724 338 139 *Kočková*